

i Salen eller i det Udvalg, som efter Ønske fra anden Side vil blive nedsat.

I øvrigt har jeg intet at bemærke om Lovforslaget paa det nuværende Stadium af Forhandlingerne, men naar Iste Behandling er sluttet, skal jeg tillade mig at foreslå det henvist til et Udvalg. Jeg haaber, at Udvalgsforhandlingen maa blive kort, saa meget mere som Lovforslaget jo skal have tilbagevirkende Kraft fra 1. November for en Del af Bestemmelsernes Vedkommende, og det vel altsaa kan være meget generende, hvis det ikke hurtigt bliver gennemført. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Tvede: Alkohollovgivningen har i det sidste Par Aar ofte været Genstand for Rigsdagens Arbejde. Jeg tror, det er fjerde eller femte Gang siden 1917, vi beskæftiger os med Lovgivning om Spiritusbeskatningen. Men ikke blot den højtærede Finansminister har grebet ind overfor denne Industri, en anden Minister, der tidligere aldrig beskæftigede sig med Spiritus- og Gærindustrien, nemlig Indenrigsministeren, har i de senere Aaringer ikke mindre end 12 à 13 Gange ved forskellige Bekendtgørelser og periodiske Standsninger af hele Salget grebet ind i Industrien; yderligere har baade den overordentlige Kommission og Ernæringsraadet haft Anledning til en Mængde Forhandlinger med denne Industri.

Hvad Lovgivningen angaar, maa jeg nu anse det for meget heldigt, at det foreliggende Lovforslag kodificerer den hidtilværende Lovgivning angaaende Tillægsafgifterne og i Stedet for de gældende flere forskellige Satsar indfører en enkelt Sats af 20 Kr. pr. l à 100 pCt. Det fører jo imidlertid med sig, at vi kommer op paa Varepriser, som man aldrig havde tænkt sig Muligheden af. Allerede i Loven af 17. Marts 1917, hvorved man gik til en Afgift af 100 pCt., saaledes at Afgiften til Staten blev lig med Varens Detailpris, syntes Afgiften mig at være meget høj, men den blev endnu højere ved Loven af 21. December samme Aar, hvorved vi kom til den høje Sats af $7\frac{1}{2}$ Kr. paa en Flaske Taffel-Akvavit. Nu vil man, bl. a. paa Grund af det Krav, der er stillet om en

Forhøjelse af Prisen af Hensyn til, at Omkostningerne ved Produktionen er blevet større, naa op til saadanne Priser, at den finestedanske Snaps, Taffel-Akvavit, der før Krigen handledes omkring 50—60 Øre pr. Flaske, kommer til at koste 12 Kr. 50 Øre. Det er en Varefordyrelse paa 2 500 pCt., vel nok den største Varefordyrelse, der har fundet Sted her i Landet. Den er fremkaldt ved den af Myndighederne krævede Produktionsindskrænkning, og de høje Afgifter, som er lagte paa Varene.

Med Hensyn til den nævnte Produktionsindskrænkning skal jeg anføre, at i Femaaret 1871—75 var Produktionen 16,6, i 1881—85 16,7, i 1891—95 15,8 og i 1901—05 16,4 Mill. l à 100 pCt., alt aarlig. Produktionen holdt sig altsaa ret konstant gennem disse 30 Aar. Men i Femaaret 1911—15 gik den ned til 14,3 Mill. l aarlig, og ifølge Lovforslaget vil Produktionen nu blive 5,7 Mill. l i et Aar; men medens der af de 14,3 Mill. l anvendtes ca. 12,8 Millioner til Drikke- og Forskæringsbrug, maa der efter Lovforslaget, som det foreligger, kun anvendes 1,7 Mill. l hertil, og deraf vil kun 1,2 Mill. l blive anvendt direkte som Brændevin eller Akvavit i Form af de 300 000 Flasker, der maanedlig maa sælges. Dette er jo en meget stærk Indskrænkning i Industriens frie Raadighed. Jeg tør vel nok sige, at det er en kolossal Nedsættelse af Produktionen, Industrien saaledes er blevet Genstand for. Men den siden Marts 1917 paabegyndte Indskrænkning førte til en Kalamitet for Industrien, idet det ikke kunde betale sig med den rent minimale Drift, der blev tilbage, at føre de enkelte Virksomheder videre som hidtil, hvorfor der med Myndighedernes Billigelse den 1. Oktober forrige Aar blev foretaget en Koncentration af Bedrifterne. Herigennem lykkedes det, dels — det var især fra Ernæringsraadets Side, der blev krævet — at det direkte Sædforbrug ved Omlægning af Produktionen væsentlig kunde forringes, dels at man kunde undgaa at lægge en Del af de Forhøjelser, der var nødvendige, over paa de enkelte Varer, men at Forhøjelsen alene ramte Drikkespiritussaa at Brødgærfabrikationen undgik at faa en yderligere Forhøjelse.

Ved det Lovforslag, der nu foreligger,